

ครั้งที่ ๒๖/๒๔๗๘ (สามัญ) สมัยที่ ๒

วันเสาร์ที่ ๒๕ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๗๘

ณพระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๓๘ นาฬิกา

เมื่อสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ประธานสภา ฯ
กล่าวเปิดประชุมและแจ้งให้ที่ประชุมทราบว่า ตามที่สภา ฯ ได้ตั้ง
มติให้รัฐบาลร่างพระราชบัญญัติการแพทย์ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธ
ศักราช ๒๔๗๘ ของนายสุววรรณ มหัทธนะกาญจนะ ผู้แทนราษฎร
จังหวัดสมุทรสงคราม ไปพิจารณาก่อนรับหลักการนั้น บัดนี้
นายกรัฐมนตรีได้แจ้งมาว่า รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติเช่น
ว่ามาแล้ว

ที่ประชุมรับทราบ

ประธานสภา ฯ อนุญาตให้สมาชิกสภา ฯ ตั้งกระทู้ถามรัฐบาล
ได้ตามลำดับ คือ

๑. ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา ตั้งกระทู้
ถามว่า ข้าราชการที่ส่งไปรับราชการการที่กิ่งปาโจ อำเภอโต๊ะโม๊ะ
นั้น ได้รับความลำบากโดยเบียดกันดารอาหารก็แพง และมีไข้ป่า
ชุกชุม ข้าราชการที่ส่งไปอยู่แล้วเจ็บป่วยลงมากในกิ่งปาโจ
ถ้ารัฐบาลดำริจ่ายเงินเบียดกันดารให้ตัดออกจนพดตำรวจจะได้หรือไม่

น.ต. หาดวงษ์ารงนาถสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ตอบว่า ในเรื่องเบี่ยงกันดารนั้น รัฐบาลไม่มั่นนโยบายจะให้มีขึ้น แต่ถ้าในท้องที่ใดกันดารด้วยมีความไข้เจ็บชุกชุม ทางไปมาลำบาก ทางการก็ได้ตั้งเงินเดือนสำหรับข้าราชการซึ่งจะไปรับตำแหน่งณที่นั้น ๆ ไว้ในระดับสูงอยู่แล้ว เพื่อเป็นการชดเชยในเรื่องเบี่ยงกันดารไปในตัว

๒. ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา ตั้งกระทู้ถามว่า ๑. เขตต์แดนจังหวัดยะดากับจังหวัดนครราชสีมาซึ่งทางจังหวัดได้ตกลงจะแบ่งเขตต์กันใหม่ เพื่อให้สะดวกกับราษฎรนั้น เรื่องนี้ได้เสนอมายังกระทรวงนานแล้ว ขอทราบว่ามีกระทรวงจะอนุมัติ ๒. กิ่งหรือเขาระซึ่งขึ้นอยู่กับอำเภอต้นหยงมาคั้นนั้น ไม่สะดวกแก่ราษฎรซึ่งจะไปติดต่อกับอำเภอ กระทรวงดำริจะยกฐานะกิ่งหรือเขาระขึ้นเป็นอำเภอบ้างหรือไม่

น.ต. หาดวงษ์ารงนาถสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ตอบว่า ๑. เรื่องเปลี่ยนแปลงเขตต์จังหวัดระหว่างจังหวัดยะดากับจังหวัดนครราชสีมากระทรวงมหาดไทยกำลังพิจารณาอยู่แล้ว และรวมทั้งการเปลี่ยนแปลงเขตต์ในจังหวัดอื่น ๆ ด้วย ๒. กิ่งที่จะยกฐานะกิ่งอำเภอหรือเขาระขึ้นเป็นอำเภอนั้น จำเป็นต้องมีการพิจารณาในเรื่องการเปลี่ยนแปลงเขตต์ของกิ่งอำเภอ

หรือเช่าซึ่งกำลังพิจารณาเปลี่ยนแปลงเสียก่อน เมื่อได้ตกลงในเรื่อง
เปลี่ยนแปลงเขตต์ประการใดแล้ว ก็จะได้พิจารณาถึงเรื่องที่จะควร
ยกฐานะกิ่งหรือเช่าขึ้นเป็นอำเภอหรือไม่ต่อไป

๓. ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา ตั้งกระทู้
ถามว่า ๑. สถานที่ตำรวจภูธรอำเภอโขงย่อง สถานที่ตำรวจภูธรอำเภอ
คันหยงมากได้ชำรุดลงมาก และใช้หลังคาจากเป็นการชั่วคราวมา
ช้านานแล้ว ข้าพเจ้าอยากทราบว่าจะมีการสร้างสถานที่ทั้ง ๒ แห่ง
ได้เมื่อไร ๒. บ้านพักตำรวจภูธรตามชายเขตต์แดนในจังหวัดนคร
ราชสีมา เช่น สุโขทัย โคกโกก โตะโมะ เป็นต้น จะสร้างขึ้นได้เมื่อไร

น.ต. หลวงดำรงนาถสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย ตอบว่า ๑. ทางการกำลังพิจารณาอยู่แล้ว และจะ
จัดการตั้งงบประมาณต่อไป ๒. รัฐบาลได้พยายามอยู่เต็มที่ที่จะ
ก่อสร้างบ้านพักตำรวจภูธรให้เพียงพอ แต่การเรื่องนมมากมาย
หลายแห่งด้วยกัน จะจัดทำในคราวเดียวให้ทุกคนมิได้ จึงต้อง
ค่อยจัดทำไปตามกำลังเงิน โดยเลือกทำแต่ที่สำคัญและจำเป็นยิ่ง
เสียก่อน

๔. นายจิ่ง จริงจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง ตั้งกระทู้ถามว่า
ตามหัวเมืองต่างๆ เจ้าหน้าที่ทางปกครองยังชอบขอแรงในเชิงบังคับ
ราษฎรให้มาช่วยกันตกแต่งทำความสะอาดบริเวณสถานที่ทำการของ

รัฐบาล บริเวณบ้านพักข้าราชการและสถานที่หย่อนใจทางฝ่าย
บ้านเมือง โดยมากมักกวดขันกันในโอกาสที่ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่
ทางกรุงเทพฯ ๑ ออกไปตรวจราชการ การขอแรงราษฎรให้ทำงาน
ชนิดนี้ไม่ใช่เพื่อประโยชน์ส่วนรวมโดยตรงของเขา รัฐบาลจะสั่ง
ห้ามเสียมิได้หรือ ถ้าไม่ได้ เพราะเหตุใด อีกประการหนึ่ง เพื่อมิ
ให้เป็นแขกมากไป บ้านพักข้าราชการรวมทั้งบริเวณบ้านนั้น ถ้า
ใครอยู่ที่ให้ตกแต่งรักษาทำความสะอาดให้สัมพันธ์กับสภาพของบ้าน ด้วย
ทุนรอนของผู้ผู้นั้นเอง มิได้หรือ ถ้าไม่ได้ เพราะเหตุใด

น.ต. หลวงชำระนาวาสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย ตอบว่า กะตุนั้น สำหรับตอนแรกเกี่ยวกับข้อเท็จจริง
แต่ตามกฎหมายหรือระเบียบวิธีปฏิบัติแล้ว เจ้าหน้าที่ไม่มีอำนาจที่
จะทำได้ ส่วนการตกแต่งรักษาความสะอาดบริเวณและบ้านพัก
ข้าราชการนั้น ได้มีระเบียบวางไว้แล้ว กล่าวคือ ถ้าเป็นการบำรุง
หรือซ่อมแซมเล็กน้อยๆ ก็ให้ผู้ที่อยู่เป็นธุระจัดทำตามสมควร เว้น
แต่จะเป็นการบำรุงหรือซ่อมแซมที่ต้องใช้แรงหรือเงินมาก จึงใช้
เงินในงบประมาณ

๕. นายเขียน กาญจนพันธ์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ
ตั้งกระทู้ถามว่า ๑. ตามพระราชบัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด เครื่อง
ดวงเช่นถึง ๒๐ ดิถร์ ให้ใช้ ๓๐๐ ถึงเป็น ๓ เกวียน แต่ทาง

ปฏิบัติใช้ ๓๐๔ ถึงเป็น ๓ เกวียน เช่นนี้ทางรัฐบาลได้จัดการไป
อย่างไร ๒. เนื่องจากพ่อค้าทางโรงสีทั่วไปคิด ๓๐๔ ถึงเป็น
๓ เกวียน พ่อค้าคนกลางก็นับ ๓๐๔ ถึงเป็น ๓ เกวียนจากชาวนาๆ
เห็นเป็นข้าวแถมมาก ไม่ยอมขายเป็นเกวียนร้อย เขาขายกัน ๘๒ ถึง
เป็น ๓ เกวียนเกือบ ๘๐% รัฐบาลได้ทราบหรือไม่ และเพราะเหตุไร
ไม่ควบคุม ๓. การตวง ๘๒ ถึงเป็น ๓ เกวียนนั้น ชาวนาย่อม
เสียเปรียบพ่อค้าคนกลาง เพราะคิดไม่ทัน สู้พ่อค้าไม่ได้ แต่ยอม
ขายเช่นนั้น เพราะรู้เท่าไม่ถึงการ เพื่อช่วยให้ชาวนานิยมการตวง
ให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติ รัฐบาลจะเจรจาทำความตกลงตาม
บรรดาโรงสีต่างๆ ให้จัดการเรียกข้าวแถมเสียจะได้หรือไม่ ๔. เครื่อง
ชั่งแบบชั่งจีน แต่ทางรัฐบาลได้อนุญาตให้แก้ทำเป็นแบบชั่งกิโลกรัม
อยู่ในขณะนี้ รัฐบาลทราบหรือไม่ว่าเครื่องชั่งชนิดนี้เป็นเครื่องชั่ง
ที่ตลาดวงคนซื้อคนขายได้ง่ายที่สุด จะไม่ให้ใช้เครื่องชนิดนี้จะ
ขัดข้องอย่างไรหรือไม่ เพราะเหตุไร

พ.อ. พระบริภัณฑ์ทักษิณ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ
ตอบว่า ข้อ ๑ กับข้อ ๒ การคิดมาตรา ๘๐ ถึงเป็นเกวียนก็ตาม ๘๒ ถึง
เป็นเกวียนก็ตาม ๓๐๔ ถึงเป็นเกวียนก็ตาม เป็นการผิดพระราช
บัญญัติมาตราซึ่งดวงวัด ซึ่งทางการได้จัดการควบคุมอยู่แล้ว มีตั้ง
นายตรวจมาตราซึ่งดวงวัดออกสำรวจตรวจตรา ถ้าพบปะกำลังดวง

๕
ซื้อขายโดยใช้มาตราผิดเช่นนี้ ก็จับกุมฟ้องร้องให้ศาลลงโทษ หรือ
กักขังผู้ขาดความมาแจ้งหรือนำจับ เจ้าพนักงานซึ่งตวงวัดกับจัดการให้
ทันที นอกจากนั้นทางการยังได้โฆษณาการใช้มาตราซึ่งตวงวัดทางวิทยุ
กระจายเสียงและโฆษณาด้วยพิมพ์สดแจกจ่ายให้ประชาชนได้ทราบ
อยู่เสมอ ข้อ ๓ การตวง ๘๒ ถึงเป็นเกวียนเป็นการผิดกฎหมายอยู่
แล้ว ที่รัฐบาลจะเจรจากับโรงสีให้จัดการเรียกข้าวแถมเป็นการก้าว
ก้าวในเสรีภาพในการค้าขายของบุคคล ซึ่งรัฐบาลห้ามอำนาจจะ
ทำได้ไม่ เพราะโดยมากการแถมเป็นประเพณีธรรมเนียมของการ
ค้าขาย ผู้ซื้อและผู้ขายตกลงกันเองด้วยใจสมัคร ซึ่งผู้ซื้อผู้ขาย
มีเสรีภาพชอบที่จะทำได้ รัฐบาลห้ามอำนาจจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับ
ไม่ ข้อ ๔ เครื่องชั่งแบบชั่งจีน (เรียกตามกฎหมายว่าเครื่องชั่ง
ชนิดที่ ๓) เป็นแบบหนึ่งของเครื่องชั่งตามหลักวิชาการ แม้ใน
ต่างประเทศที่ใช้มาตราเมตริกก็อนุญาตให้ใช้ได้ ทางการทราบดี
ถึงกรมเป็ดยนต์ุม และในการตรวจสอบอนุญาต เครื่องชนิดนี้ก็
จัดการแล้วทุกทางในอันที่จะป้องกันการทุจริต ซึ่งถ้าทุจริตก็
ทันที สำหรับการทุจริตของผู้ใช้นั้น ถ้าจะทุจริตนับ โกงแล้ว
ก็หาทาง โกงได้ทุกอย่างไม่เฉพาะแต่เครื่องชั่งชนิดนี้ เครื่องชั่ง
อย่างไหน ๆ ก็โกงได้ทั้งนั้น แต่รัฐบาลมีเจ้าหน้าที่คอยตรวจมาตรา
ซึ่งตวงวัดคอยสำรวจตรวจตราอยู่ และได้เคยจับกุมผู้ใช้ทุจริต

ในการเปลี่ยนคูปอย่างนั้นมาแล้ว นอกจากรัฐบาลก็เข้าใจที่จะรับทราบการทุจริตจากราษฎรเสมอให้เป็นหูเป็นตาให้อีกทางหนึ่งเพื่อปราบปรามให้ เช่นที่ว่าผู้ ไซม์คัม ๓ คัมนี้ ถ้ารู้มาเช่นนั้นจริง ก็ควรแจ้งต่อเจ้าพนักงานซึ่งดวงวิคตันที้ เจ้าพนักงานจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

๖. นายจิ่ง จริงจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง ตั้งกระทู้ถามว่า ทำไมรัฐบาลจึงคิดค่าอาชญาบัตรฆ่าโค กระบือ และสุกรบางแห่งแพงกว่าราคาของสัตว์ จนเป็นเหตุให้ราษฎรเดือดร้อนไม่กล้าฆ่าสัตว์เหล่านั้นใช้เป็นอาหาร และทำให้รัฐขาดเงินรายได้ประเภทนี้ไป และต่อไปรัฐบาลจะคิดค่าอาชญาบัตรฆ่าสัตว์ ให้ได้ส่วนตามราคาของสัตว์ ในท้องที่ทั่วไปทุกแห่งจะได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

ขุนต์มาหาร หิตะคดี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ตอบว่า ความต้องการของประชาชนและปริมาณสัตว์ ย่อมทำให้ราคาขงดงไม่คงที่ จึงไม่มีทางที่จะกำหนดค่าอาชญาบัตรให้ได้ส่วนตามราคาของสัตว์ทุกท้องที่ไป

๗. นายจิ่ง จริงจิตร ผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง ตั้งกระทู้ถามว่า ด้วยบัณฑิตมีหญิงนคร ได้เกณฑ์เกณฑ์ในพระนครมาก และแพร่หลายทั่วไปตามเมืองต่าง ๆ เป็นภัยแก่ชุมชนและชายหนุ่มผู้ได้รับการศึกษาน้อยอย่างมาก เพราะการศึกษาของประเทศสยามยังไม่แพร่

หตถบจนถึงขีดที่จะให้ประชาชนรู้ตัววิทยาพอเอาตัวรอดได้ เรื่องนี้
เพื่อทบทวนกำลังของชาติไว้ รัฐบาลมีวิสัยของกันอย่างไรบ้าง

น.ต. หดวงษ์รังนาว่าสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย ตอบว่า นอกจากวิสัยของกันในการที่จะให้ได้ผลดียิ่งขึ้น
รัฐบาลได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา เสด็จมาถนัด
รวบรวมและสำรวจสถิติบางอย่างอยู่

๗. ขุนอินทรภักดี ผู้แทนราษฎรจังหวัดเพชรบูรณ์ ตั้งกระทู้
ถามว่า ๑. งานขุดดินตอนเขากับตอนที่เป็นดินได้กำหนดจ่ายค่าแรง
งานเหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร ใครเป็นผู้ชี้ขาดขอให้ระบุนาม
๒. การจ่ายเงินค่าแรงงานตอนจาก ก.ม. ๗๖.๐๐๐ ถึง ก.ม. ๗๗.๓๐๐
ที่ตามมาแล้ว เหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร เพราะเหตุใด
๓. คณะกรรมการผู้สอบสวน ได้ขึ้นไปสอบสวนเหตุการณ์ซึ่ง
ปรากฏว่ามี การจ่ายเงินในทางทุจริตแล้วหรือยัง ถ้าไปสอบสวน
เมื่อใด การสอบสวนนั้นได้ผลเป็นประการใด ถ้ายังไม่ได้ไปสอบสวน
ต่อ รัฐบาลจะตั้งกรรมการไปทำการพิสูจน์ความจริงให้เด่นชัดเพื่อ
ตั้งความสงสัยในความครหา จะชัดของประการใดหรือไม่

น.ต. หดวงษ์รังนาว่าสวัสดิ์ ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย ตอบว่า ๑. งานขุดดินตอนเขากับตอนที่เป็นดินได้กำหนด

ค่าแรงไม่เหมือนกัน เช่นดินธรรมดา มี. ละ ๒๘ สตางค์ ส่วนชน
ระยะไกลหรือถมสูง ๒ เมตร คิดดินต่ำกว่า ๒ เมตรคิดราคาเพิ่ม
ให้พิเศษ มี. ละ ๓-๕ สตางค์ งานดินบนเขาประเภทตัดหินออกจาก
ทางแคบย่อยได้ขนาด ๖ ซม. คิดให้ มี. ละ ๘๐ สตางค์ หินตัด
ออกจากทางย่อยได้ขนาด ๓๕ ซม. มี. ละ ๘๐ สตางค์ หินชนิดที่ ๑
ชุดออกจากนอกตัวทางใช้วัดระยะเปิดก้อนโตกว่า .๗๕ มี. นำไปถม
คันทาง มี. ละ ๑.๕๕ บาท หินชนิดที่ ๒ ชุดโดยบิกแฮกซ์ ไปถมใน
คันทาง มี. ละ ๘๕ สตางค์ หินชนิดที่ ๓ หินกระดะหรือกรวดนำทั้ง
นอกคันทาง มี. ละ ๖๐ สตางค์ ^{๒๕ ๕} ทงนี้เป็นราคาภายในเงื่อนไขแห่ง
สัญญา และหลวงอนุสรณ์คดีที่ ผู้กำกับกรมวัดก่อสร้างทางสาย
^{๒ ๕ ๒๕} นนเป็นผู้ชื้อขาด ๒. การจ่ายเงินตอน ก.ม. ๗๖-ก.ม. ๘๘.๓๐๐ นั้น
ถ้าเป็นงานเหมาก็จ่ายตามข้อผูกพันในสัญญา แต่เว้นแต่ความยากง่าย
ของงานอันผู้รับเหมาพึงปฏิบัติ ตอนที่กองทางจ้างเองได้จ่ายให้ใน
อัตรารายวัน ๆ ละ ๕๐ สตางค์ ๓. ในเรื่องจ่ายเงินทุงจรีต ทาง
การไต่ตั้งกรรมการไปไต่สวนแล้วแต่เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๔๗๘
ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีการทุงจรีตอย่างใด

- ๘. พระยาเด่นาภิมุข ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมา ตั้ง
กระทู้ถามว่า ๑. การบองกันการใช้จ่ายเงินซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล
ได้ใช้จ่ายไปไม่ให้มีการไว้เหตุผลเสียหายและการจ่ายไม่พุ่มเพื่อยคือให้

ได้ผลสอดคล้องกับจำนวนเงินที่ไ้ไปนั้น รัฐบาลเคยคำนึงถึงกิจการ
เหล่านี้ที่อยู่ห่างไกลบ้างหรือไม่ และได้เคยคิดว่าจะเป็นการเรียบร้อย
คืออยู่หรือไม่เรียบร้อย ได้มีนโยบายที่จะระมัดระวังไม่ให้เจ้าหน้าที่
รายงานกิจการที่ทำไปอันไม่สมควรนั้น เป็นการเข้มแข็งสมควรทุก
ประการไปอย่างไรบ้าง ๒. ฉะเพาะจังหวัดนครราชสีมา ข้าพเจ้า
และราษฎรมีความข้องใจเรื่องการตั้งร่างถนนสายจากสถานีจิระไปโรง
ทหารซึ่งเป็นพนทราบ-เตียนแต่ละระยะต้นนิตเตียวทงเป็นพนททรายต่วน
ไม่น่าจะต้องตงแรงอะไรมาก แต่ปรากฏตามรายงานที่สภาจังหวัด
ได้รับว่าได้ไ้จ่ายเงินไปถึง ๕,๐๐๐ บาท เป็นการไกลจากความรู้สึก
มากที่เตียวทงบถนนสายจากสถานีจักรราชไปที่ว่าการอำเภอพิมายซึ่งมี
วัตถุประสงค์สำคัญตั้งอยู่ ทงการได้ไ้จ่ายการตั้งร่างมานานแล้ว แต่
รูปถนนนั้นมิได้เปลี่ยนแปลงไปจากการเป็นป่าและห้วยหนองซึ่งมีอยู่
ตามธรรมชาตินั้นเลย จึงขอทราบว่ถนนสายนี้ได้ไ้จ่ายเงินไปแล้ว
ทงต้นเท่าใด และจะต้องไ้จ่ายอีกเท่าใด จึงจะสำเร็จเป็นรูปถนน
ได้ ๓. เงินเรียไร โดยทางการที่รัฐบาลจัดรวบรวมจากประชาชน
ทั้ง ๓ จังหวัด (นครราชสีมา บุรีรัมย์ ชัยภูมิ) ได้เป็นเงินก้อน
ใหญ่มาตั้งร่างวัตถุประสงค์เงินรายนงมีการเพิ่มเติม ด้วยการบอก
บุญอีกมากเสมอมา แต่ปรากฏการไ้จ่ายเปลี่ยนแปลงไปเป็นวัตถุประสงค์
ที่สวนที่นาห้องแถว กระจัดกระจายอยู่อกมาก ราษฎรเดือดมจาก

การบอกบุญกุศลเพราะเหตุนี้ สภาจังหวัดได้เคยเสนอและอภิปราย
กัน เข้าใจว่าจะได้เสนอกระทรวงแล้ว แต่ไม่ปรากฏว่ากระทรวง
จะได้สั่งการอย่างไร

น.ต. หลวงชำนาญวาณิช ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย ตอบว่า ๑. รัฐบาลได้คำนึงอยู่เสมอในเรื่องเช่นนี้ ได้
พยายามจัดหาทางป้องกันโดยรอบคอบและระมัดระวัง กิจการใดที่
ปฏิบัติไป นอกจากเจ้าหน้าที่ผู้กระทำจะต้องรายงานแล้ว ยังมี
เจ้าหน้าที่ตรวจสอบรายงานกิจการนั้น ๆ อีกชั้นหนึ่ง เมื่อปรากฏตาม
ทางสอบสวนว่ามีการทุจริต ก็จัดการไปตามกรณี ๒. ค่าก่อสร้าง
ถนนสายจากหลังสถานีจระไปโรงทหาร มีดังนี้ ก. ค่าทำงานดิน
๒๐๐ ม. ต้นเงิน ๕๐ บาท ข. ค่าซื้อหิน ๒๐๐ ม. ต้นเงิน ๓,๘๐๐ บาท
ค. ค่าแรงงานบดทับ ต้นเงิน ๒๐๐ บาท ง. ค่าทำท่อสองแห่ง ต้น
เงิน ๔๕๐ บาท รวม ๕,๐๐๐ บาท เห็นว่าตามรายการที่ขแจ้งมานั้น
เป็นการสมควรแก่ราคาอยู่แล้ว ทางสายจากสถานีจักรราชไปที่
ว่าการอำเภอพิมาย จังหวัดได้ใช้เงินอุดหนุนเทศบาลประเทษารุง
ทางท้องถิ่นที่ได้รับใน พ.ศ. ๒๔๗๗ จำนวน ๕,๐๐๐ บาท ได้ใช้จ่าย
รวมไปกับถนนและทางสายอื่น ๔ สาย คือ ก. ทางสายอำเภอบัวใหญ่
ต่อเขตจังหวัดชัยภูมิ ข. ทางสายเมืองนครราชสีมา--ไปสถานีจักรราช
ค. ถนนสายหลังสถานีจระ--ถนนทหารม้า ง. ถนนสายประตูน้ำ--โรง

พยายามลดอุปโภคส่วนค่าใช้จ่ายในการสร้างถนนสายสถานีจักรราช
ไปที่ว่าการอำเภอพิมาย กระทรวงมหาดไทยยังไม่ได้รับรายการ
การจะก่อสร้างให้สำเร็จเป็นรูปถนนบริบูรณ์จะสิ้นเงินอีกประมาณ
๒๓๕,๐๐๐ บาท ๓. เงินเรียกไรรายนี้ไม่ปรากฏในรายงานงบประมาณ
ที่จังหวัดเสนอต่อสภาจังหวัด ฉะนั้นจึงแสดงว่าทางคณะกรรมการ
จังหวัดได้นำเงินเรียกไรไปจัดสร้างที่สาธารณประโยชน์ตามที่กล่าว
ไว้ในกะทู้แต่อย่างใด เพราะตามมติของสภาจังหวัดมีว่า ถ้า
จังหวัดได้นำเงินเรียกไรไปทำการสาธารณประโยชน์โดยอำนาจหน้าที่
ของคณะกรรมการจังหวัดแล้ว ก็ให้นำเงินในงบประมาณที่เสนอ
สภาจังหวัดด้วย เหตุนี้จึงเข้าใจว่าเงินเรียกไรคงจะได้ใช้จ่ายไปในการ
สร้างวัดศรัทธาจิตตานั่นเอง

ส่วนกะทู้ถามของนายสว่าง ศรีวิโรจน์ ผู้แทนราษฎรจังหวัด
ดพนบุรี เรื่องหนี้ของชาวนา เรื่องการปรับปรุงเขตจังหวัด กะทู้
ถามของนายเจือ ศรียาภย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา เรื่อง
อาการค่านาในอำเภอระโนดและกิ่งอำเภอจะตงพระนั้น ผู้ตั้งกะทู้ถาม
ไม่มาประชุม ประธานสภาฯ จึงให้เลื่อนไป สำหรับกะทู้ถามของ
ขุนชำนาญภาษา ผู้แทนราษฎรจังหวัดนราธิวาส เรื่องการบรรจุ
ตำแหน่งปลัดอำเภอและเสมียนตราที่ว่าง ผู้ตั้งกะทู้ขอถอน

รัฐบาลเสนอญัตติเพื่อขอเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระ โดยยกเรื่องท่าง
มาแต่คราวประชุมครั้งที่ ๒๕/๒๔๗๘ (ด้ามัญ) ดมยที่ ๒ ลำดับที่ ๔.
๕. และ ๖. ไปไว้ตอนท้ายตามลำดับ และยกเรื่องลำดับที่ ๘ ตาม
ระเบียบวาระมาแทนลำดับที่ ๕ ส่วนลำดับที่ ๕ กัดไปแทนลำดับที่ ๘
ที่ประชุมอนุมัติ

ประธานสภา ฯ เสนอร่างพระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์
พุทธศักราช ๒๔๗๘ ของรัฐบาล ต่อที่ประชุม

รัฐบาลได้แถลงถึงความประสงค์ในการที่เสนอร่างพระราชบัญญัติ
นี้มีความสำคัญว่า เพื่อทราบว่ามีพ่อค้าประกอบพาณิชย์กิจ
ประเภทใดเป็นจำนวนเท่าใด อยู่ที่ไหนบ้าง และเพื่อทราบข้อความ
สำคัญบางอย่างอันเกี่ยวกับการดำเนินแห่งพาณิชย์กิจนั้น ๆ

เมื่อได้มีการอภิปรายกันแล้ว ที่ประชุมลงมติรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัตินี้และลงมติให้ส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไปให้คณะ
กรรมาธิการวิสามัญซึ่งตั้งขึ้นมีจำนวน ๕ นายเพื่อพิจารณา ตั้ง
มีรายนามต่อไปนี้ คือ

๑. นายอาร์. กัยอง
๒. พระวชิรศักดิ์ตรีเนติญาณ
๓. นายมังกร ดำเนิน ดำเนินการประเภทที่ ๒

๔. นายสันติ เจริญรัฐ ตำราชิกประเภทที่ ๓ ผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครราชสีมา

๕. ชุนขจรเขานิเวศน์ ตำราชิกประเภทที่ ๓ ผู้แทนราษฎร
จังหวัดระนอง กำหนดการแปรญัตติภายใน ๓ วัน นับแต่วันที่สภา
ลงมติ

ประธานสภาฯ เสนอร่างพระราชบัญญัติอากรแสตมป์ (ฉบับ
ที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๗๘ ของรัฐบาล ต่อที่ประชุม

รัฐบาลได้แสดงถึงความประสงค์ ในการที่เสนอร่างพระราชบัญญัติ
นี้มีความสำคัญว่า เพื่อเพิ่มการเพิ่มอากรแก่ผู้ที่มีได้เสียอากรแสตมป์
ในเมื่อจะต้องเสียให้เป็นทางบันเทาโทษ ในกรณีที่ยังไม่สมควรจะใช้
การงด โทษในทางอาญา

เมื่อได้มีการอภิปรายกันแล้ว ที่ประชุมลงมติรับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัตินี้ และลงมติให้ส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไปให้คณะ
กรรมาธิการสามัญชุดที่ ๒ ซึ่งสภาฯ จะตั้งขึ้นในสมัยประชุมวิสามัญ
คราวหน้าพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน นับแต่วัน
เปิดประชุมสมัยวิสามัญ

ประธานสภาฯ เสนอร่างพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินสงฆ์
วัดอัมรินทร์าราม ตำบลโคกหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี ให้แก่
กระทรวงกลาโหม พุทธศักราช ๒๕๗๘ ซึ่งรัฐบาลได้ขอถอนร่าง
พระราชบัญญัตินี้คืนไปเพื่อพิจารณาใหม่ เพราะแผนที่ท้าย

เล่ม ๕๓ หน้า ๒๐๘๐ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๔๗๘

พระราชบัญญัติ^{๕๕} หนึ่งผิดที่^{๕๕} ค่อย^{๕๕} เมื่อคราวประชุมครั้งที่ ๓๐/๒๔๗๘
(สามัญ) สมัยที่ ๒ ค่อยที่ประชุม

รัฐบาลได้แถลงถึงความประสงค์ในการที่เสนอร่างพระราชบัญญัติ^{๕๕} นี้ มีใจความสำคัญว่า เพื่อโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินสงฆ์วัดอัมรินทร์าราม ตำบลโคกหม้อ อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี ให้แก่กระทรวงกลาโหม เมื่อได้มีการอภิปรายกันแล้ว ที่ประชุมลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ^{๕๕} และลงมติให้ส่งร่างพระราชบัญญัติ^{๕๕} ไปให้คณะกรรมการสามัญชุดที่ ๓ พิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๒ วัน นับแต่วันที่สภา ฯ ลงมติ

ประธานสภา ฯ เสนอร่างพระราชบัญญัติการแพทย์ พุทธศักราช ๒๔๗๘ ของรัฐบาล ค่อยที่ประชุม

รัฐบาลได้แถลงถึงความประสงค์ในการที่เสนอร่างพระราชบัญญัติ^{๕๕} นี้ มีใจความสำคัญว่า เพื่อปรับมาตรฐานแห่งการประกอบโรค คัดปะให้ดียิ่งขึ้น

เมื่อได้มีการอภิปรายกันแล้ว ที่ประชุมลงมติให้เดือนการ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไปพิจารณาในการประชุมสมัย วิสามัญศกน

ที่ประชุมได้หยุดพักเวลา ๓๗.๔๕ นาฬิกา และเริ่มประชุมใหม่ เวลา ๓๗.๓๐ นาฬิกา

ประธานสภาเด่นอรวงพระราชบัญญัติการทำเหมืองแร่ (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๑๘ และร่างพระราชบัญญัติออกโฉนดที่ดิน (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๕๑๘ ของรัฐบาล ต่อที่ประชุมตามลำดับ

รัฐบาลได้แถลงถึงความประสงค์ในการที่เด่นอรวงพระราชบัญญัติทั้งสองนี้ที่เด่นฉบับมีใจความต้อกันว่า เนื่องจากคณะกรรมการเด่นางบทกฎหมายเกาที่ขัดต่อกรปกครองระบอบประชาธิปไตยเด่นอความเห็นว่า ควรจะแก้ไขพระราชบัญญัติทั้งสองนี้ในเด่นที่ขัดต่อกรปกครองระบอบนี้

เมื่อได้มีการอภิปรายกันแล้ว ในที่สุดที่ประชุมได้ตั้งมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งสองนี้ตามลำดับ และเด่นองด้วยรัฐบาลเด่นอขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้งสองนี้รอดเด่นองตามข้อบังคับที่ประชุมจึงได้พิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปจนจบทั้งสองร่างตามลำดับ ในที่สุดได้ตั้งมติให้นำร่างพระราชบัญญัติทั้งสองนี้เด่นออกเด่นณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ เพื่อดงนามออกประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมายได้ตามรัฐธรรมนูญ

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๒๕ นาฬิกา

นายปพาพ บุญ-หลง

นายประเสริฐ บั้ทมะสุคนธ์

นายบุญช่วย สุคนธ์มัต

ผู้จทรายงาน

คหกรรมบดี

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร